

Dag allemaal!

... en daarmee zijn we het nieuwe jaar ingereden. Terwijl we vaststellen dat ook in 2012 gevangenen nog overvol zitten, er nog steeds slachtoffers worden gemaakt, justitie nog immer een hete patat is voor de overheid, etc. willen we jullie laten bijbenen met enkele markante feiten en activiteiten van onze vzw Within-Without-Walls van het voorbije jaar 2011.

De solidariteit blijft staan als een eik! De initiatieven regen zich aan elkaar; ze hadden onder de noemer 'Music for Prisons' kunnen verzamelen.

- Mensen kregen een dochter, Maria-Laura, en verkozen om i.p.v. kinderkleedjes, maxi-cosi's en buggy's een bijdrage te vragen voor de kindergevangenis in Oeganda.
- Mijn oom vierde zijn vijftigjarig priesterjubileum en sponsorde ter dien gelegenheid projecten in Sri Lanka, Chili en de jeugdvangenis in Kinshasa.
- Kinderen van vrienden, die van een muzikale markt thuis zijn, gaven huisconcertjes waarvan de vrije bijdrage naar onze projecten ging.
- Op 11 november hadden we onze Rafikibenefiet in Antwerpen waar velen van jullie hun opwacht maakten. De smakelijke keuken van *maman Elisa*, fantastische optredens van jongleurs, vuurspuwers en een spetterend *Afribel*, de workshops van djembés en schminken, de onmisbare tombola,... dat alles bracht meer dan 8000 € in het bakje. De opbrengst wordt verdeeld onder drie Afrikaanse projecten: de kindergevangenis in Kampala, de jongerevangenis in Kinshasa (sport- en educatief materiaal) en de vrouwengevangenis in Beni (naaiatelier).
- Iemand las in de vorige nieuwsbrief over de prangende situatie van toiletten in een lagere school in Congo en stortte prompt het hele bedrag om ze dan maar ineens te bouwen.
- ...

En er was de campagne van Exodus Leiden. Sta me toe hier iets meer uitleg bij te geven. In Nederland is Exodus een begrip. Sinds dertig jaar runt de organisatie opvanghuizen voor ex-gedetineerden of gevangenen die onder voorwaarden staan. 'Het is niet omdat wij wat op onze kerfstok hebben dat wij niet iets goeds kunnen doen voor de maatschappij,' moeten ze gedacht hebben want bij het lezen van de vorige nieuwsbrief, lanceerden ze een campagne voor de 'Kindergevangenis Kampiringisa' in Oeganda. Daarin bracht ik verslag van mijn bezoek aan dat centrum waar men 300 kinderen tussen 3 en 17 jaar gevangen houdt. Naast schoolgeld en voedsel is de watervoorziening er een prangend probleem. De Exodussers in Leiden bedachten het plan om waterflesjes te verkopen en zo fondsen in te zamelen voor Kampiringisa. Ze ontwierpen een etiket voor de flesjes met een foto van de kinderen en verdere info. Leiden kocht massaal water in: één euro voor een flesje. In november en na

een jaar campagne voeren, vergezelde ik Werner van Foodstep om de cheque te gaan ophalen. Meer dan 12.000 euros! (En ondertussen staat de teller er op meer dan 16.000!) Foodstep installeerde meteen een nieuwe pomp in Kampiringisa. De kinderen hebben er nu alle dagen zuiver water. Dankzij de (ex-)gevangenen in Leiden!

In oktober zag ik met eigen ogen in Oeganda hoe Werner en Nathalie een home runnen waar ze tot 60 kinderen van de gevangenis in onder willen brengen. Voor elk kind moet gelobbyd worden bij de autoriteiten. Maar het huis garandeert nu eenmaal meer 'love' en 'care' dan een pand met tralies.

Alvorens Oeganda aan te doen, trok ik langs Congo voor de opvolging van het project Kangbaya, de gevangenis van Beni in Noord-Kivu. Sinds maart zat de gevangenis er zonder poort. Er werd nu letterlijk aan de oplossing van het probleem getimmerd; de stad bekostigde de plaatsing van de poort. Wonder dat er voorheen niet meer gevangenen de benen namen. Daarvoor moesten we wachten tot 29 november, dag van de presidentsverkiezingen in Congo. Toen ontsnapten er 450 gedetineerden. Er zijn twee versies. De eerste stelt dat de *guardiens* waren opgetrommeld om de kiesbureaus te bewaken. Een tweede luidt dat de Mai-Mai een aanval hebben uitgevoerd waarbij een bewaker gedood werd en anderen gewond en dat ze de ontsnapte gevangenen in hun troepen zouden hebben ingelijfd. Er was crisisberaad met de burgemeester, de gouverneur, het Comité de Suivi, Monusco, etc. Ondertussen zijn er een zestigtal terug opgepakt. Congo blijft Congo en we zullen altijd rekening moeten houden met de meest ongeziene van de onvoorziene omstandigheden. Of er nu 250 opgesloten zitten of 660, we blijven het belangrijk vinden om deze gedetineerden 'niet los te laten', als u begrijpt wat ik bedoel. Er is nog steeds drinkbaar water, het Rode Kruis heeft een nieuwe lading dekens geleverd, de grond rondom wordt nog verbouwd, en het Comité de Suivi huurt nu een kantoortje van waaruit de activiteiten gepland en opgevolgd worden. In de jeugd- en vrouwengevangenis die ik bezocht zijn de omstandigheden behoorlijk verbeterd. Het grote probleem daar is de verveling. Daarom willen we het project voor een naaiatelier volmondig steunen. De *soeurs orantes* zullen er de kar trekken (of de machines aanzwengelen).

In Afrika zijnde, nam ik deel aan het internationaal congres van ICCPPC, de katholieke gevangenispastores, in Kameroen. Heel inspirerend en een zegen qua netwerking. Het bezoek aan de gevangenis van Yaoundé was erg beklijvend. Omdat ik in juni in Toronto was voor de *convocation* van Prison Fellowship International, zocht ik er enkele ex-gedetineerden van de Begijnenstraat op. Geen betere gastheren dan deze ex-gevangenen. Vrijheid en gastvrijheid liggen duidelijk in elkaars verlengde.

Within-Without-Walls liet zich niet onbetuigd bij de lancering van de campagne van Bond Zonder Naam in november II. BZN wil de kaart trekken van de gevangenen. Als u even op een andere planeet zat en nog niets hoorde van het initiatief, kijk dan snel op www.bzn.be en zend een vliegergroet naar een gevangene.

Er is nog zoveel meer te vertellen en te delen, er is zoveel om dankbaar voor te zijn. Voor elk signaal van betrokkenheid, voor uw aanwezigheid, uw interesse, uw gift,...: duizendmaal merci. Als u deze nieuwsbrief niet meer wil ontvangen, geef gerust een seintje. Als u integendeel nog actiever zou willen zijn bij Within-Without-Walls, lezen we het ook graag. Er is altijd ruimte voor meer engagement voor daders en slachtoffers.

Een heel vrij jaar. U allen heel genegen,

Jan